

mand for 5te Kredts (Stampe) har meent, at det vilde foraarsage Vanfærligheder, at Taxationen skal foregaa ved Amtsmønstringscommissionen, og at Krigsbestyrelsen vil komme til at sende flere Heste, da er det vist nok, men Principet er allerede under Sagens første Behandling omventileret, og det vil ligge i Communernes Interessse, at de kunne faae saadanne Taxationer paa Stedet, hvor Hestene skulle leveres, da de ellers vilde være udfatte for, at de kunde faae Heste, der paa Reisen fra Regimentet til Districtet kunde faae en eller anden Stabe, og det vilde vistnok være for haardt mod Districterne.

Thalbitzer: Det forekommer ogsaa mig, at, naar der kommer en Attest fra Regimentet eller fra Krigsbestyrelsen, om at en Hest har en Alder af 9 Aar, kan man ikke tvivle derom, naar det ikke er ganske aabenbart, at det er urigtigt. Districtet kan ikke risikere Noget ved at tage mod Hesten, naar det iøvrigt er en sund og kraftig Hest, da man jo har Lov til at beholde den indtil dens 16de Aar beregnet derefter; om altsaa ogsaa Hesten virkelig er 14 Aar, kan den dog ikke før om 7 Aar blive kasseret for sin Alder, og man har Exempler paa, at en Hest over 20 Aar, naar den er af en god Natur, kan være ligesaa god, som en under 14.

D. Nielsen: Ja, naar Taler alene var om de Heste, som tilbageleveres af Krigsbestyrelsen, kunde jeg heller ikke have Noget mod den Alder, som er foreslaaet, men naar Taler er om, at Udredningsdistricterne skulle stille Hestene i den Alder — (Flere Stemmer: Nei, derom er Taler ikke!) maaskee jeg feiler; ja for ellers maatte jeg rigtignok være derimod.

Thalbitzer: Det er alene med Hensyn til de Heste, som nu blive overleverede. (Ja! Ja!)

Solberg: Jeg maa tillade mig at bemærke, at det kun er en daarlig Trøst for Vedkommende, at en Hest staaer antegnet i Protokollen for kun at være 8 Aar, naar man i mangfoldige Tilfælde kan bevise, at man har solgt en Hest for 8 Aar, som i Virkeligheden har været en 14—15 Aar. Med Hensyn til hvad den ærede Landsstingsmand ligeoverfor

mig (Thalbitzer) bemærkede, er det ganske rigtigt, at en Hest kan staae meget længe, naar den kun har, hvad man kalder „en god Tand“, men jeg maa bede lagt Mærke til, at en Hest ikke altid kasseres alene fordi den har opnaaet en Alder af 16 Aar, men at den ogsaa kan kasseres af flere Grunde, ogsaa fordi den ikke duer længer. Tandene kan blive daarlig, naar Hesten bliver 18 Aar, fordi den har være god, da den var 14 Aar.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Udvalget:

At efter Ordene „disse Heste“ i Paragraphens 4de Linie tilføies „som ikke maae være over 9 Aar gamle.“

vedtoges med 26 Stemmer imod 4.

2) Udcastets § 6 med det vedtagne Tillæg:

Det Antal Heste, vedkommende Districter i Henhold til § 3 ville have at udrede, bliver at levere disse uden Betaling af Krigsbestyrelsen, dog at kun saadanne antages, som af de i fornævnte Paragraph ommeldte Mynstringscommissioner erklæres tjenstdygtige. Disse Heste som ikke maae være over 9 Aar gamle blive derhos af bemeldte Mynstringscommissioner at taxere, men dog ingen af dem at ansætte til en høiere Værdi end 135 Rbd.

Fordelingen af Hestene mellem de Rægder, som maatte være indrettede i Districterne, stæer ved Lodtrækning.

vedtoges med 24 Stemmer imod 7.

Formanden: Vi gaae dernæst over til Behandlingen af § 7. Det af sex ærede Landsstingsmænd stillede Vædringsforslag er kun stillet under en Forudsætning, som ved en tidligere Afstemning er bortfalden, og dermed bortfalder ogsaa selve Forslaget. Det er altsaa Udcastets § 7, hvortil der ellers ikke er stillet noget Vædringsforslag, som er under Behandling. Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at tage Ordet?

Stampe: Ifølge Bestemmelserne i § 7 synes det mig, at det er klart, at Regimentsmynstringscommissionerne kunne komme til at afgive Kjendelser, der paa en Maade indeholde en Underkjendelse af de af Sessjonen